

IOBE

Εκδήλωση για την παρουσίαση της μελέτης
«Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥΣ»
18 Ιουνίου 2007

Ομιλία του Προέδρου ΣΕΒ, Δημήτρη Δασκαλόπουλου

Κυρίες και κύριοι,

Όπως με σαφήνεια αποδεικνύει η μελέτη του IOBE, οι ελληνικές πολυεθνικές επιχειρήσεις αποτελούν ένα πρότυπο παράδειγμα εξωστρέφειας, ανταγωνιστικότητας και αποτελεσματικότητας, στο οποίο μπορεί να προσβλέπει η χώρα μας. Συνθέτουν ένα σύνολο που προσφέρει δουλειά, πραγματοποιεί επενδύσεις, ασχολείται με την έρευνα και την ανάπτυξη. Αναβαθμίζει τις εγχώριες δομές παραγωγής. Εξάγει. Επιλέγει τη γνώση, εισάγει την τεχνογνωσία και αναδεικνύει την εξειδίκευση. Ανταποκρίνεται με επιτυχία στις διεθνείς προκλήσεις. Και προωθεί την επιχειρηματικότητα.

Έτσι, η μελέτη του IOBE για τον ρόλο των ελληνικών πολυεθνικών επιχειρήσεων απομυθοποιεί. Και αυτή είναι, ίσως, η μεγαλύτερη συνεισφορά της. Καταρρίπτει χωρίς αμφισβήτηση κρατούσες αντιλήψεις για επιχειρήσεις που, δήθεν, δεν προσφέρουν στην ελληνική οικονομία –επειδή είναι .... πολυεθνικές, δηλαδή ... φεύγουν από την Ελλάδα, κατά την κρατούσα φοβική νοοτροπία. Επίσης, η μελέτη αποδεικνύει ότι στην οικονομία μας έχει δημιουργηθεί και λειτουργεί ένας πυρήνας επιχειρηματικών μονάδων, ο οποίος:

- Δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας με ρυθμό τετραπλάσιο του συνόλου της οικονομίας.
- Εξάγει με ρυθμό δεκαπλάσιο του συνόλου της οικονομίας.
- Λειτουργεί ως ανάχωμα στην άνοδο της ανεργίας, ως πόλος προσέλκυσης κεφαλαίων, ως κέντρο σημαντικών επενδυτικών σχεδίων.

Οι ελληνικές πολυεθνικές συνεισφέρουν έτσι καθοριστικά στη διαμόρφωση ενός παγκόσμιου παραγωγικού προφίλ για τη χώρα μας. Και παραμένουν ελληνικές –διότι οι βασικές αποφάσεις λαμβάνονται στην Ελλάδα, πρωταρχικά από έλληνες μάνατζερ και έλληνες ιδιοκτήτες. Οι αποφάσεις τους είναι αλληλένδετες –αφορούν στη δράση τους τόσο στη χώρα μας όσο και στο εξωτερικό. Η εταιρική κουλτούρα είναι έτσι ελληνική –κι αυτό είναι ίσως ένα από τα πιο σημαντικά σημεία που οφείλουμε να υπογραμμίσουμε.

Το 2005, οι ελληνικές πολυεθνικές έφτασαν σε νέο επίπεδο οικονομικής ωρίμανσης. Ενώ η χώρα μας στο σύνολό της παραμένει ένας καθарός εισαγωγέας κεφαλαίων, οι ελληνικές πολυεθνικές έγιναν καθарός εξαγωγέας. Το όφελος είναι σαφές: ανταγωνιζόμαστε με ίσους όρους τις μεγάλες ξένες πολυεθνικές. Εισάγουμε μερίσματα και τεχνολογία. Και επηρεάζουμε τις οικονομίες προς τις οποίες κατευθύνονται τα κεφάλαιά μας.

Η επισήμανση αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική αν λάβουμε υπόψη μας ένα ακόμη συμπέρασμα της μελέτης του IOBE: οι ελληνικές πολυεθνικές έχουν μεν ευρωπαϊκή, ακόμη και παγκόσμια παρουσία, αλλά παραμένουν πρωταρχικά περιφερειακές πολυεθνικές. Μεγάλο μέρος της δράσης τους επικεντρώνεται στον ευρύτερο χώρο των Βαλκανίων –περιοχή που εμείς στην Ελλάδα θεωρούμε ως οικονομικής μας ενδοχώρα. Δεν χρειάζεται να αναφέρω τις –με την ευρεία έννοια– θετικές πολιτικές διαστάσεις της εξέλιξης αυτής.

Τα ευνοϊκά συμπεράσματα της μελέτης ως προς τη συνολική συνεισφορά των ελληνικών πολυεθνικών στην οικονομία και την κοινωνία δεν θα πρέπει να μας αποπροσανατολίσουν από δύο σημαντικά θέματα –θα τα χαρακτηρίζα ίσως ως «προβλήματα».

Με δεδομένα τα σημαντικά πλεονεκτήματα που δημιουργούν οι ελληνικές πολυεθνικές, στόχος όλων μας θα πρέπει να είναι, αν όχι η περαιτέρω ενίσχυσή τους, αλλά, τουλάχιστον, η άρση των αντικινήτρων στην περαιτέρω ανάπτυξή τους.

Η μελέτη του IOBE επισημαίνει ορισμένα αντικίνητρα και θα αναφέρω τρία μόνο:

- την ενιαία φορολόγηση των μερισμάτων –άσχετα με την προέλευσή τους,
- την κατάργηση της γραφειοκρατίας στη μετάκληση ξένων από τις θυγατρικές στο εξωτερικό για μετεκπαίδευση στην Ελλάδα
- και τη δημιουργία θεσμικού και φορολογικού πλαισίου για τη λειτουργία εταιρειών παροχής υπηρεσιών.

Το πρώτο θα αυξήσει την επιστροφή κεφαλαίων στη χώρα. Το δεύτερο την αποτελεσματικότητα. Και μαζί το δεύτερο και το τρίτο θα αποτελέσουν εγγύηση για τη διατήρηση της ελληνικής εταιρικής κουλτούρας.

Το τελευταίο θέμα στο οποίο θα αναφερθώ αφορά στη δημιουργία περισσότερων πολυεθνικών ή, γενικά, δυναμικών εξωστρεφών διεθνοποιημένων επιχειρήσεων. Είναι σαφές ότι οι ελληνικές πολυεθνικές δεν αποτελούν παρά ένα μικρό κομμάτι της ελληνικής οικονομίας. Δείχνουν τον δρόμο. Αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση. Δεν μπορούν, όμως, να σηκώσουν μόνες τους το βάρος της εξωστρέφειας και του εκσυγχρονισμού της οικονομίας. Αναγνωρίζω τα προβλήματα μεγέθους. Μεγάλες ήδη ελληνικές εταιρείες στράφηκαν στο εξωτερικό και έγιναν πολυεθνικές με εξαγορές και συγχωνεύσεις και με άμεσες επενδύσεις δημιουργίας παραγωγικού ιστού προκειμένου να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητά τους και γενικά την αποτελεσματικότητά τους. Είναι δύσκολο για τη μικρομεσαία εταιρεία, που αποτελεί και σημαντικό μέρος της ραχοκοκαλιάς της επιχειρηματικής Ελλάδας, να κινηθεί στο ίδιο πλαίσιο από μόνη της.

Στη βάση αυτή, κράτος και επιχειρηματίες οφείλουμε να συμβάλουμε, αποτελεσματικά, στη δημιουργία των λεγόμενων clusters επιχειρήσεων. Οι σημερινές πολυεθνικές έγιναν πολυεθνικές στην αγωνιώδη προσπάθειά τους

να αποκτήσουν νέες αγορές και οικονομίες μεγέθους. Η δημιουργία και λειτουργία συσπειρώσεων επιχειρήσεων, η εύνοια στη δημιουργία μεγάλων και ισχυρών οικονομικών σχημάτων θα επιτύχει τον ίδιο ακριβώς στόχο και θα ανοίξει τον δρόμο για τα εκτός Ελλάδος σύνορα. Σύνορα που είναι ήδη ξεπερασμένα, αν όχι ουσιαστικά καταργημένα.

Θέλω να συγχαρώ τους μελετητές και τον IOBE για τη δουλειά τους και να ευχηθώ να δούμε και άλλα παρόμοια ποιοτικά παραδείγματα στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.